

שאלה: כשאנו מסתכלים בנר חנוכה, מה צריך לחשוב ועל מה צריך להתבונן, איזה אור אנו מקבלים?

תשובה: השאלה היא גם מעניינת דיומא של החודש וגם עניינת דיומא שעליו דיברנו. הרי כידוע מאוד בדברי רבותינו וכפי שמבואר בבני יששכר, שבאור של נר חנוכה מתגלה האור הגנוז לצדיקים לעתיד לבוא, ולכן חנוכה הוא אור דלעתיד לבוא שעליו נאמר בעומק מאמר חז"ל שהזכרנו קודם: עמד וגנוז לצדיקים לעתיד לבוא. לכן הפך שמן שהיה חתום בחותמו של כהן גדול היה גנוז, וכאשר מצאו אותו והדליקוהו - התקיים בו אור צדיקים ישמח. נס חנוכה התגלה ע"י בני חשמונאי שמסרו את נפשם להילחם, הם היו מיעוט כנגד הרוב היוונים. שלא היה שום אפשרות בדרך טבע להינצל, כלומר כל מעשיהם היו במסירות נפש, נפש - רצון. עומק האור של חנוכה הוא ביטול הרצון העצמי ואז מתגלה רצון הבורא. זה העומק של נס פך השמן, דבר שמתגלה בו עצמות מתגלה צמצום, דבר שמתגלה בו שמחה - מתגלה התרחבות. מפך שמן אחד קטן חתום בחותמו של כהן גדול, דלק שלמונה ימים. השמחה היא גופא עומק שורש הנס. במילה חשמונאי יש אותיות שמח, ישמח. המילה הזו מורכבת מהתיבה 'אין ישמח'.

שאלה: מהו הקשר בין אין לבין האור דלעתיד לבוא?

תשובה: מדרגת העולם דידן יסודו הוא שלא לשמה, לגרמיה, ואז כשאדם הראשון וחווה אכלו מעץ הדעת כל קומת האדם נפלה ממדרגת לשמה למדרגת שלא לשמה. עוה"ב נאמר בו למעני למעני אעשה למען הבורא ית"ש. מצוות שאדם עושה שלא לשמה הוא מקבל שכר בעולם הזה, מצוות שאדם עושה אותן לשמה - הוא מקבל את שכרן לעולם הבא.

שאלה: גם בעוה"ב שיש רק גילוי של אין, אבל יש צדיקים נהנים מזיו השכינה, זו הנאה, זה לכאורה ג"כ 'אני'?

תשובה: ההנאה היא מעצם הביטול, לא ב'אני'. עצם הביטול הוא גופא ההנאה.

שאלה: אבל סוף כל סוף יש אני?

תשובה: יש אני, יש אין, ויש למעלה מהאין שזה כבר למעלה מתנועת הבי

בלבני

קטע מהשיעור שנמסר בליקווד לאחרונה:

הכרת המוחות, שמחה 012 דוח. דוח. דעפי. שמחה. אמתית

טול. מי שרוצה יעיין במכתב מאליהו סוף חלק א' מאמר הווייה והשגה, שם נתבארו הדברים בבהירות.

שאלה: אם יש שמחה בחנוכה, א"כ למה מצינו לשונות של שמחה רק בפורים ולא בחנוכה?

תשובה: בחנוכה השמחה היא מצד מה שעתיד להתגלות לעתיד לבוא ועכשיו מתגלה מעט של הדבר. פורים היה הצלה שיצאנו משיעבוד של אחשוורוש מגזרה של ממוות לחיים, ולא יצאנו בשלמות כמו שאומרת הגמרא 'אכתי עבדי אחשוורוש אנן', אבל מהגזרה של ממוות לחיים - זה יצא לפועל באופן גמור. אור של חנוכה הוא אור שלעתיד לבוא, ועכשיו יש לנו ממנו רק התנוצצות בלבד ולא עיקר הגילוי השל האור. ולכן עיקר השמחה שמתגלה בחנוכה היא רק ניצוץ של השמחה דלעתיד לבוא ולא השמחה שלעתיד לבוא; היא תתקיים לעתיד לבוא ועליה נאמר 'כי בשמחה תצאון' - גאולה שיוצאים מן הגלות.

שאלה: האם גם כשמסתכלים בנר שבת זה כן?

תשובה: נגדיר בקצרה. שבת זה מדין מנוחה, עולם הבא זה יום שכולו שבת מנוחה דלעתיד לבוא. שבת של עכשיו של מעין עולם הבא, זה מנוחה חלקית. לעומת זאת ההשגה של נר חנוכה זה מדין האור שלעתיד לבוא, והאור שיש לנו עכשיו הוא אור חלקי. חוזרים שוב: שבת הוא במדרגה של מנוחה, עולם הבא הוא מנוחה שלמה ושבת של עכשיו היא מנוחה חלקית מעין עולם הבא, יום שבת מנוחה; אור של חנוכה זה מעין האור דלעתיד לבוא, ועכשיו מאיר אור חלקי. מדין הנר שבת הגמרא מגדירה את זה (במסכת שבת) שהוא מדין 'שלום ביתו', שלום בית. ועוד אומרת הגמרא, אדם שיש לו מעות לקנות נר אחד והוא יכול לקנות או נר לכבוד שבת או נר חנוכה - אומרת הגמרא נר שבת עדיף משום שלום ביתו. מבואר בגמרא שההדלקה של נר שבת הוא מדין שלום. בהגדרה הדקה: עולם הבא הוא מדין שלם, היום מעין עולם הבא של שלום, שלום זה שנים שמצורפים יחד כראוי; שלם זה אחד שלם. אז גם נר שבת הוא מעין עולם הבא, עולם הבא זה מדרגה של שלם, מען השלם זה שלום - שנים שדורים יחד באחוה ורעות